

muligheder, det, vi vil af med er automatikken; og når det fik den konservative stedfortrædende ordfører til at sige, at ja, nu ved jeg jo, at hr. Søren Krarup altid taler sandt og kommer med hele sandheden, så vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved det.

For hvad er det, vi ser med den aftale, der er indgået? Hvad er det, der rent faktisk står? Det, der står, er:

Integrationsministeriet forudsættes endvidere at meddele afslag til ansøgere, som lider af PTSD, også selv om tilstanden er kronisk og dette er dokumenteret ved en erklæring fra en person med lægefaglig baggrund.

Det er ikke automatikken, man afskaffer. Det er muligheden for dispensation overhovedet, man afskaffer, og det er det, der gør det så ubehageligt.

For hvis hr. Søren Krarup faktisk mente, at der stadig væk skulle være en dispensationsmulighed i særlige tilfælde, så ville han have alle muligheder for at tage stilling til det i Indfødsretsudvalget. Der sidder han gang på gang og tager stilling og siger ja eller nej til dispensation. Den mulighed ville stadig væk være der, hvis ikke det var sådan, at den aftale fuldstændig afskar dispensationsmulighederne på det her område.

For Enhedslisten er det væsentlige, at vi åbner op for, at så mange som muligt, der har boet i det her land, og som gerne vil være en del af det danske demokrati, får mulighed for at være det. En del af dem står i lovforslaget, og derfor støtter vi selvfølgelig lovforslaget på trods af, at der er mange mennesker, der burde stå i det lovforslag, som ikke står der.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu er hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo dels ikke meget gammel i Indfødsretsudvalget, dels er han, så vidt jeg husker, heller ikke altid helt nærværende, når det holder møde. Derfor kan jeg fortælle ham, at det automatiske var noget, der fandt sted tidligere. Indtil sidste folketingsvalg var der rent automatisk tilladelse til dispensation, når man led af posttraumatisk stress-syndrom.

Det blev ændret, fordi vi efter folketingsvalget fik et nyt Indfødsretsudvalg, hvor Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti var enige om at være kritiske. Derfor er det, at vi i den nye aftale har sagt, at det ikke er muligt uden videre at få dispensation, fordi man lider af posttraumatisk stress-syndrom.

Men samtidig er det jo altså sagt, at der er mulighed for at få det, dels hvis der er tale om fysiske eller svære psykiske handicap, dels hvis der er tale om særlige situationer, såsom en familiesituation med en enkelt mor, der ikke har dansk statsborgerskab, og hvor den øvrige del af familien har det.

Kort sagt: Det er ikke rigtigt, at det er udelukket. Det er nu kun noget, der er genstand for en særskilt undersøgelse, en samvittighedsfuld undersøgelse, i modsætning til det, der i hvert fald gjaldt før sidste folketingsvalg.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver næsten nødt til at læse det op en gang til, men nu vil jeg undlade det, og blot sige: Folk, der lider af PTSD, kan ikke på den baggrund få dispensation for at opfylde danskkravet. Det står i den aftale, hr. Søren Krarup har indgået.

Det er fuldstændig rigtigt, at man på baggrund af alle mulige andre psykiske lidelser – det kan være skizofreni, psykose, det kan være svær depression – godt kan få dispensation, men nu er det altså PTSD, som hr. Søren Krarup refererede til før. Problemet er bare, at man jo ikke kan snakke om alle mulige andre psykiske lidelser.

Kl. 10.45

Det virker nærmest, som om hr. Søren Krarup har indgået i en lægefaglig vurdering, hvor man godt kan give dispensation for det at have svær depression, men ikke kan give dispensation for det at lide af PTSD. Jeg ved ikke, om hr. Søren Krarup har den lægefaglige baggrund; altså, det har jeg ikke, og jeg tror egentlig heller ikke, at hr. Søren Krarup har det. Så dette er en rent politisk beslutning om at udelukke lige præcis torturofre fra at få dispensation.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er en politisk beslutning, som forudsætter, at man for at kunne få dansk statsborgerskab skal kunne tale dansk. Dette er vores sine qua non for nu at tale udenlandsk, det er vores grundbetingelse. Det er det, der skal gælde for en indfødsretsafale.

Der kan så være særlige tilfælde, men det er fuldstændig rigtigt, at posttraumatisk stress-syndrom ikke er noget, vi uden videre accepterer, for efter læsning af 3.000-4.000 rapporter er vi klar over, at det ofte er på et for løst grundlag. Derfor er det, at vi stiller større krav.